Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (četvrto vijeće)

4. veljače 2021.*

„Zahtjev za prethodnu odluku – Zajednička trgovinska politika – Antidampinške pristojbe – Uredba (EZ) br. 384/96 – Članak 3. stavak 9. – Prijetnja znatne štete – Čimbenici – Članak 9. stavak 4. – Uredba (EZ) br. 926/2009 – Uvoz određenih bešavnih cijevi od željeza ili čelika podrijetlom iz Narodne Republike Kine – Nevaljanost”

U predmetu C-324/19,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koji je uputio Finanzgericht Hamburg (Financijski sud u Hamburgu, Njemačka), odlukom od 3. travnja 2019., koju je Sud zaprimio 19. travnja 2019., u postupku

eurocylinder systems AG

protiv

Hauptzollamt Hamburg-Stadt,

SUD (četvrto vijeće),

u sastavu: M. Vilaras, predsjednik vijeća, N. Piçarra (izvjestitelj), D. Šváby, S. Rodin i K. Jürimäe, suci,

nezavisni odvjetnik: P. Pikamäe,

tajnik: A. Calot Escobar,

uzimajući u obzir pisani postupak,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

– za eurocylinder systems AG, C. Salder i M. Oldiges, *Rechtsanwälte*,

– za Vijeće Europske unije, H. Marcos Fraile i J. Bauerschmidt, u svojstvu agenata, uz asistenciju N. Tuominena, odvjetnika,

– za Europsku komisiju, u početku A. Demeneix i N. Kuplewatzky, a zatim P. Němečková, u svojstvu agenata,

odlučivši, nakon što je saslušao nezavisnog odvjetnika, da u predmetu odluči bez mišljenja,

donosi sljedeću

* Jezik postupka: njemački

Presudu

1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na valjanost Uredbe Vijeća (EZ) br. 926/2009 od 24. rujna 2009. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe uvedene na uvoz određenih bešavnih cijevi od željeza ili čelika podrijetlom iz Narodne Republike Kine (SL 2009., L 262, str. 19.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 54., str. 286.; u daljnjem tekstu: sporna uredba).

2 Zahtjev je upućen u okviru spora između društva eurocylinder systems AG (u daljnjem tekstu: eurocylinder) i Hauptzollamta Hamburg-Stadt (Glavni carinski ured grada Hamburga, Njemačka; u daljnjem tekstu: carinsko tijelo) o zakonitosti antidampinške pristojbe koju je na temelju sporne uredbe eurocylinder platio na uvoz čeličnih bešavnih cijevi iz Narodne Republike Kine (u daljnjem tekstu: NR Kina).

Pravni okvir

Osnovna uredba

3 Uvodne izjave 2., 4. i 10. Uredbe Vijeća (EZ) br. 384/96 od 22. prosinca 1995. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice [neslužbeni prijevod] (SL 1996., L 56, str. 1.), kako je izmijenjena Uredbom Vijeća (EZ) br. 461/2004 od 8. ožujka 2004. (SL 2004., L 77, str. 12.) (u daljnjem tekstu: osnovna uredba), na temelju koje je donesena sporna uredba, glase:

„(2) budući da je [zajednički režim uspostavljen Uredbom Vijeća (EEZ) br. 2423/88 od 11. srpnja 1988. subvencioniranog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske ekonomske zajednice (SL 1988., L 209, str. 1.)] bio uveden u skladu s postojećim međunarodnim obvezama, osobito onima koje proizlaze iz članka VI. Općeg sporazuma o carinama i trgovini (u daljnjem tekstu: Opći sporazum), Sporazuma o provedbi članka VI. Općeg sporazuma (Antidampinški zakonik iz 1979.) i Sporazuma o tumačenju i primjeni članaka VI., XVI. i XXIII. Općeg sporazuma (Zakonik o subvencijama i kompenzacijskim pristojbama);

[…]

(4) budući da je kod primjene pravila, radi održanja ravnoteže prava i obaveza koje uspostavlja Opći sporazum, bitno da [Europska unija] vodi računa o tome kako pravila tumače njezini glavni trgovinski partneri;

[…]

(10) budući da je poželjno navesti jasne i detaljne smjernice u vezi s čimbenicima koji mogu biti odlučujući za utvrđivanje je li dampinški uvoz prouzročio znatnu štetu ili postoji opasnost da će je prouzročiti; da je, u dokazivanju da su obujam i razine cijene dotičnih uvoza odgovorni za štetu koju je pretrpjela industrija Unije, potrebno posvetiti pozornost učincima ostalih čimbenika i posebno, prevladavajućih tržišnih uvjeta u [Uniji].” [neslužbeni prijevod]

4 Člankom 1. osnovne uredbe propisuje se:

„1. Antidampinška pristojba može se primijeniti na svaki proizvod po dampinškim cijenama, a puštanje kojeg u slobodan promet u [Uniji] nanosi štetu.

2. Smatra se da je proizvod po dampinškim cijenama ako njegova izvozna cijena u [Uniju] iznosi manje od usporedive cijene za istovjetan proizvod određene u zemlji izvoznici u uobičajenom tijeku trgovine.

[…]” [neslužbeni prijevod]

5 Člankom 3. te uredbe, naslovljenim „Utvrđivanje štete”, predviđeno je:

„1. Sukladno ovoj Uredbi, izraz ‚šteta’, ako nije drukčije navedeno, znači znatna šteta industriji [Unije], prijetnja znatne štete industriji [Unije] ili znatno zaostajanje u razvoju industrije [Unije], te se tumači sukladno odredbama ovog članka.

[…]

5. Ispitni postupak o učincima dampinškog uvoza na dotičnu industriju [Unije] uključuje i procjenu svih relevantnih gospodarskih čimbenika i pokazatelja koji utječu na stanje u toj industriji, uključujući i činjenicu da je industrija još uvijek u procesu oporavka od učinaka prethodnog dampinga ili subvencioniranja; veličinu stvarne dampinške marže; stvaran i potencijalan pad prodaje, dobiti, proizvodnje, udjela na tržištu, produktivnosti, povrata od ulaganja i iskorištenosti kapaciteta; čimbenika koji utječu na cijene [Unije]; stvarne i potencijalne negativne učinke na tijekove novca, zalihe, zaposlenost, plaće, rast, sposobnost povećanja kapitala ili ulaganja. Taj popis nije konačan, a jedan ili nekoliko navedenih čimbenika ne moraju nužno biti odlučujući.

[…]

7. Ispituju se također i svi ostali čimbenici, osim dampinškog uvoza, koji istodobno nanose štetu industriji [Unije] kako bi se osiguralo da šteta koju nanesu ti drugi čimbenici ne bude pripisana dampinškom uvozu prema stavku 6. U tom pogledu mogu se razmatrati čimbenici koji uključuju: obujam i cijene uvoznih proizvoda koji se ne prodaju po dampinškim cijenama, smanjenje potražnje ili promjene strukture potrošnje, ograničavajuću trgovinsku praksu i konkurenciju između proizvođača trećih zemalja i proizvođača [Unije], razvoj tehnologije te izvozne rezultate i produktivnost industrije [Unije].

[…]

9. Utvrđivanje prijetnje znatne štete temelji se na činjenicama, a ne na običnom navodu, pretpostavci ili dalekoj mogućnosti. Promjena okolnosti koja bi mogla dovesti do situacije u kojoj bi damping prouzročio štetu mora biti jasno predviđena i neminovna.

Pri utvrđivanju postojanja prijetnje znatne štete, trebaju se razmatrati čimbenici kao što su:

(a) značajna stopa rasta dampinškog uvoza na tržište [Unije] koja ukazuje na vjerojatnost značajnog rasta uvoza;

(b) dostatno slobodno raspoloživi kapaciteti izvoznika odnosno neminovan i značajan rast kapaciteta koji ukazuje na vjerojatnost znatnog rasta dampinškog izvoza u [Uniju], vodeći pritom računa o raspoloživosti drugih izvoznih tržišta koja mogu prihvatiti dodatne izvoze;

(c) ulazi li uvoz po cijenama koje bi u znatnoj mjeri snizile cijene ili spriječile rast cijena do kojega bi inače došlo, te bi vjerojatno povećale potražnju za daljnjim uvozom

i

(d) zalihe proizvoda nad kojim se provodi ispitni postupak.

Ni jedan od gore navedenih čimbenika, gledan zasebno, ne može nužno biti odlučujući, ali ukupno gledajući, razmatrani čimbenici moraju dovesti do zaključka da je daljnji dampinški izvoz neizbježan i da će, ako se ne poduzmu zaštitne mjere, nastati znatna šteta.” [neslužbeni prijevod]

6 Stavak 1. članka 6. navedene uredbe, naslovljenog „Ispitni postupak”, glasi:

„Nakon pokretanja postupka, Komisija, djelujući u suradnji s državama članicama, započinje ispitni postupak na razini [Unije]. Ispitni postupak ujedno pokriva i damping i štetu, a oboje se ispituje istodobno. Za potrebe reprezentativnog nalaza, odabire se ispitno razdoblje, a koje kad se radi o dampingu uobičajeno pokriva ispitno razdoblje ne kraće od šest mjeseci odmah po pokretanju ispitnog postupka. Podaci u vezi s razdobljem nakon ispitnog razdoblja uobičajeno se ne uzimaju u obzir.” [neslužbeni prijevod]

7 Prema članku 7. osnovne uredbe, naslovljenom „Privremene mjere”:

„1. Privremene se mjere mogu uvesti ako je pokrenut postupak u skladu s člankom 5., ako je o tome dana obavijest, a zainteresiranim je strankama pružena primjerena mogućnost da dostave podatke i komentare u skladu s člankom 5. stavkom 10., ako je prethodno pozitivno utvrđen damping kojim je nanesena šteta za industriju [Unije] i ako je radi zaštite interesa [Unije] potrebno djelovati kako bi se spriječila šteta. Privremene se mjere uvode najranije 60 dana od pokretanja postupka i najkasnije devet mjeseci od pokretanja postupka.

[…]

4. Komisija poduzima privremene mjere nakon konzultacija ili, u slučajevima iznimne hitnosti, nakon što je obavijestila države članice. U tom slučaju, savjetovanja se održavaju najkasnije 10 dana od obavješćivanja država članica o mjerama koje je poduzela Komisija.

[…]

7. Privremene antidampinške pristojbe mogu se uvesti na rok od šest mjeseci te produžiti za daljnja tri mjeseca ili se mogu uvesti na devet mjeseci. […]” [neslužbeni prijevod]

8 U stavku 4. članka 9. te uredbe, naslovljenog „Završetak bez uvođenja mjera; uvođenje konačnih pristojba”, propisano je:

„Ako činjenice, kako su konačno utvrđene, dokazuju postojanje dampinga i nanesenu štetu, i ako je potrebno djelovati kako bi se zaštitili interesi [Unije] u skladu s člankom 21., Vijeće, postupajući na temelju prijedloga Komisije, a nakon savjetovanja sa Savjetodavnim odborom, uvodi konačnu antidampinšku pristojbu. Vijeće donosi prijedlog, osim ako ne odluči, običnom većinom, odbiti prijedlog, u roku od mjesec dana od podnošenja prijedloga Komisije. Ako su na snazi privremene pristojbe, prijedlog o uvođenju konačne mjere podnosi se Vijeću u roku od najviše mjesec dana prije isteka tih pristojbi. Iznos antidampinške pristojbe ne prelazi utvrđeni iznos utvrđene dampinške marže, a manji je od marže ako je taj manji iznos dostatan za uklanjanje štete za industriju [Unije].” [neslužbeni prijevod]

9 Člankom 11. stavkom 2. prvim podstavkom navedene uredbe predviđeno je:

„Antidampinška mjera istječe pet godina od uvođenja ili pet godina od datuma zadnje revizije mjere koja pokriva damping i štetu, osim ako je revizijom utvrđeno da bi istjecanje mjere dovelo do nastavka ili ponavljanja dampinga i štete. Revizija se pokreće na inicijativu Komisije, na zahtjev proizvođačâ Zajednice ili u njihovo ime, a ostaje na snazi do završetka revizije.” [neslužbeni prijevod]

10 Osnovna uredba stavljena je izvan snage i zamijenjena Uredbom Vijeća (EZ) br. 1225/2009 od 30. studenoga 2009. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL 2009., L 343, str. 51.), koja je pak stavljena izvan snage i zamijenjena Uredbom (EU) 2016/1036 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske unije (SL 2016., L 176, str. 21.).

Privremena uredba

11 Komisija je 7. travnja 2009., na temelju članka 7. osnovne uredbe, donijela Uredbu (EZ) br. 289/2009 o privremenoj antidampinškoj pristojbi na uvoz određenih bešavnih cijevi od željeza ili čelika podrijetlom iz Narodne Republike Kine [neslužbeni prijevod] (SL 2009., L 94, str. 48.; u daljnjem tekstu: privremena uredba).

12 Stope privremene antidampinške pristojbe na uvoz određenih bešavnih cijevi od željeza ili čelika (u daljnjem tekstu: bešavne cijevi) bile su utvrđene u članku 1. stavku 2. privremene uredbe u visini od 15,6 % za društvo Hubei Xinyegang Steel Co., Ltd (u daljnjem tekstu: Hubei), 15,1 % za društvo Shandong Luxing Steel Pipe Co., Ltd, 22,3 % za trgovačka društva navedena u prilogu toj uredbi, i 24,2 % za sva ostala društva.

13 U uvodnoj izjavi 13. te uredbe, Komisija je navela da je ispitnim postupkom o dampingu i šteti nanesenoj industriji Unije bilo obuhvaćeno razdoblje od 1. srpnja 2007. do 30. lipnja 2008. (u daljnjem tekstu: razdoblje ispitnog postupka), a ispitivanjem kretanja koja su važna za procjenu te štete razdoblje od 1. siječnja 2005. do kraja razdoblja ispitnog postupka (u daljnjem tekstu: razmatrano razdoblje).

14 Komisija je u uvodnim izjavama 89. i 126. navedene uredbe zaključila da nema znatne štete za industriju Unije, ali da postoji prijetnja znatne štete toj industriji ako se ne donesu antidampinške mjere.

Sporna uredba

15 U skladu s člankom 9. osnovne uredbe, člankom 1. stavkom 1. sporne uredbe uvedena je konačna antidampinška pristojba na uvoz određenih bešavnih cijevi podrijetlom iz NR Kine, a u stavku 2. tog članka utvrđene su stope te pristojbe u visini od 17,7 % za društvo Shandong Luxing Steel Pipe Co. Ltd, 27,2 % za ostala trgovačka društva koja su surađivala, navedena u prilogu toj uredbi, i 39,2 % za sva ostala trgovačka društva.

16 U uvodnim je izjavama 35. do 81. sporne uredbe potvrđen zaključak iz privremene uredbe prema kojem je, s jedne strane, industrija Unije na kraju razdoblja ispitnog postupka bila u ranjivom stanju, iako u tom razdoblju nije bila pretrpjela štetu te prema kojem bi, s druge strane, dampinški uvoz određenih bešavnih cijevi iz NR Kine toj industriji u vrlo kratkom roku prouzročio znatnu štetu da antidampinške mjere nisu bile donesene. Tom su uredbom uzeti u obzir podaci za razdoblje od srpnja 2008. do ožujka 2009. (u daljnjem tekstu: razdoblje nakon razdoblja ispitnog postupka).

17 Sporna uredba poništena je presudom Općeg suda Europske unije od 29. siječnja 2014., Hubei Xinyegang Steel/Vijeće (T-528/09, EU:T:2014:35) u dijelu u kojem je njome propisana antidampinška pristojba na proizvode društva Hubei. Žalbe podnesene protiv te presude odbijene su presudom Suda od 7. travnja 2016., ArcelorMittal Tubular Products Ostrava i dr./Hubei Xinyegang Steel (C-186/14 P i C-193/14 P, EU:C:2016:209).

Provedbena uredba (EU) 2015/2272

18 Komisija je 3. listopada 2014., u skladu s člankom 11. stavkom 2. Uredbe br. 1225/2009, pokrenula reviziju zbog predstojećeg isteka antidampinških mjera uvedenih spornom uredbom. Ta je revizija imala za cilj procijeniti vjerojatnost nastavka odnosno ponavljanja dampinga zbog isteka tih mjera te je obuhvaćala razdoblje od 1. srpnja 2013. do 30. lipnja 2014.

19 Slijedom te revizije, Komisija je 7. prosinca 2015. donijela Provedbenu uredbu (EU) 2015/2272 o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz određenog željeznog ili čeličnog pribora za cijevi podrijetlom iz Narodne Republike Kine nakon revizije zbog predstojećeg isteka mjera u skladu s člankom 11. stavkom 2. Uredbe br. 1225/2009 (SL 2015., L 322, str. 21.). Stope antidampinške pristojbe utvrđene tom provedbenom uredbom bile su jednake onima predviđenima spornom uredbom.

Provedbena odluka (EU) 2018/928

20 Komisija je 28. lipnja 2018. donijela Provedbenu odluku (EU) 2018/928 o prekidu ponovnog pokretanja ispitnog postupka koji se odnosi na presude u spojenim predmetima C-186/14 P i C-193/14 P u pogledu Uredbe br. 926/2009 i Provedbene uredbe 2015/2272 (SL 2018., L 164, str. 51.).

21 U uvodnim izjavama 7., 36. i 37. te provedbene odluke Komisija je u biti naglasila da ponovno pokretanje ispitnog postupka revizije u skladu s člankom 11. stavkom 2. Uredbe 1225/2009, koje je dovelo do donošenja Provedbene uredbe 2015/2272, nije imalo za cilj ispitati valjanost sporne uredbe u odnosu na kineske proizvođače izvoznike osim društva Hubei, nego utvrditi je li stavljanje izvan snage provedbene uredbe bilo nužno s obzirom na presude od 29. siječnja 2014., Hubei Xinyegang Steel/Vijeće (T-528/09, EU:T:2014:35) i od 7. travnja 2016., ArcelorMittal Tubular Products Ostrava i dr./Hubei Xinyegang Steel (C-186/14 P i C-193/14 P, EU:C:2016:209).

22 Osim toga, u uvodnoj izjavi 67. navedene odluke, Komisija je navela da, s obzirom na negativne učinke koje bi takvo ukidanje mjera imalo za industriju Unije, ne bi bilo prikladno ukinuti antidampinške mjere uvedene Provedbenom uredbom 2015/2272 koje se primjenjuju na kineske proizvođače izvoznike osim društva Hubei.

Glavni postupak i prethodno pitanje

23 Eurocylinder, proizvođač visokotlačnih čeličnih boca, 4. studenoga 2014. uvezao je iz NR Kine bešavne cijevi proizvođača Tianjin Pipe (Group) Corporation.

24 Carinsko je tijelo odlukom o uvoznim davanjima od 4. studenoga 2014. društvu eurocylinder naložilo plaćanje antidampinške pristojbe u iznosu od 22 123,10 eura, primjenom stope od 27,2 % iz članka 1. stavka 2. sporne uredbe.

25 Eurocylinder je 6. studenoga 2017. od carinskog tijela zatražio povrat te antidampinške pristojbe jer je sporna uredba bila djelomično ukinuta presudom od 29. siječnja 2014., Hubei Xinyegang Steel/Vijeće (T-528/09, EU:T:2014:35), koja je potvrđena presudom Suda od 7. travnja 2016., ArcelorMittal Tubular Products Ostrava i dr./Hubei Xinyegang Steel (C-186/14 P i C-193/14 P, EU:C:2016:209). Prema mišljenju društva eurocylinder, razlozi za poništenje Općeg suda općenite su prirode, tako da se ne odnose samo na društvo Hubei.

26 Carinsko je tijelo odlukom od 12. prosinca 2017. odbilo zahtjev društva eurocylinder s obrazloženjem da je Opći sud poništio spornu uredbu samo u dijelu u kojem se njome nameće antidampinška pristojba u odnosu na proizvode društva Hubei, tužitelja u predmetu u kojem je donesena presuda od 29. siječnja 2014., Hubei Xinyegang Steel/Vijeće (T-528/09, EU:T:2014:35).

27 Budući da je carinsko tijelo 23. kolovoza 2018. odbilo prigovor protiv te odluke, eurocylinder je podnio tužbu Finanzgerichtu Hamburg (Financijski sud u Hamburgu, Njemačka) u kojoj je tvrdio da je sporna uredba ništava *erga omnes*.

28 Sud koji je uputio zahtjev podsjeća na to da je Opći sud, kako bi poništio tu uredbu u dijelu u kojem su njome uvedene antidampinške pristojbe na proizvode društva Hubei, u presudi od 29. siječnja 2014., Hubei Xinyegang Steel/Vijeće (T-528/09, EU:T:2014:35) smatrao da je u navedenoj uredbi počinjena očita pogreška u ocjeni kad je riječ o postojanju prijetnje znatne štete industriji Unije, čime su povrijeđeni članak 3. stavak 9. i članak 9. stavak 4. osnovne uredbe. Međutim, budući da takav razlog ima opću primjenu, dovoljan je za utvrđenje nevaljanosti te uredbe *erga omnes*.

29 Osim toga, sud koji je uputio zahtjev ističe da eurocylinder ne bi imao aktivnu procesnu legitimaciju za podnošenje izravne tužbe protiv sporne uredbe na temelju članka 263. UFEU-a jer nije bio obuhvaćen antidampinškim ispitnim postupkom koji je doveo do donošenja te uredbe. Stoga se to društvo ima pravo pozvati na nevaljanost navedene uredbe u prilog svojoj tužbi podnesenoj protiv odluke carinskog tijela o kojoj je riječ u glavnom postupku.

30 U tim je okolnostima Finanzgericht Hamburg (Financijski sud u Hamburgu) odlučio prekinuti postupak i uputiti Sudu sljedeće prethodno pitanje:

„Je li [sporna uredba] valjana?”

Dopuštenost prethodnog pitanja

31 Najprije valja podsjetiti na to da djelomično poništenje sporne uredbe presudom od 29. siječnja 2014., Hubei Xinyegang Steel/Vijeće (T-528/09, EU:T:2014:35) – do kojeg je došlo u okviru tužbe za poništenje koju je na temelju članka 263. UFEU-a podnijelo društvo Hubei – nije utjecalo na zakonitost drugih odredbi te uredbe, osobito onih kojima se uvode antidampinške pristojbe na proizvode različite od onih koje je to društvo proizvelo, izvezlo ili uvezlo. Sve dok se te odredbe ne ukinu ili proglase nevaljanima povodom zahtjeva za prethodnu odluku ili prigovora nezakonitosti, one proizvode svoj puni pravni učinak u odnosu na sve druge osobe (vidjeti u tom smislu presudu od 4. veljače 2016., C & J Clark International i Puma, C-659/13 i C-34/14, EU:C:2016:74, t. 183. i 184. i navedenu sudsku praksu).

32 Također valja podsjetiti na to da, u skladu s ustaljenom sudskom praksom Suda, opće načelo koje svakom pojedincu jamči pravo da u okviru pravnog sredstva podnesenog protiv nacionalne mjere kojom mu se nanosi šteta istakne nevaljanost akta Unije na kojem se temelji ta mjera, pretpostavlja to da taj pojedinac nije ovlašten izravno zahtijevati poništenje tog akta pred sudom Unije na temelju članka 263. UFEU-a. S druge strane, pojedincu nije dozvoljeno isticati nevaljanost navedenog akta pred nadležnim nacionalnim sudom ako se može bez sumnje smatrati da bi toj osobi bilo dopušteno zahtijevati poništenje tog akta pred sudom Unije (vidjeti u tom smislu presudu od 19. rujna 2019., Trace Sport, C-251/18, EU:C:2019:766, t. 29. i navedenu sudsku praksu).

33 Međutim, u ovom slučaju, kao što je primijetio sud koji je uputio zahtjev, eurocylinder je uvoznik koji nije bio obuhvaćen ispitnim postupkom koji je doveo do donošenja sporne uredbe niti je u njoj spomenut. Usto, iz spisa kojim Sud raspolaže proizlazi samo da je eurocylinder uvoznik povezan s izvoznikom bešavnih cijevi iz glavnog postupka. U svakom slučaju, Sud je već pojasnio da svojstvo uvoznika, čak i ako je povezan s izvoznicima predmetnog proizvoda, ne može samo po sebi biti dovoljno da bi se smatralo da se uredba o antidampinškoj pristojbi osobno odnosi na uvoznika (presuda od 19. rujna 2019., Trace Sport, C-251/18, EU:C:2019:766, t. 37.).

34 Iz prethodno navedenog proizlazi da eurocylinderu bez sumnje nije bilo dopušteno zahtijevati poništenje sporne uredbe na temelju članka 263. UFEU-a.

35 Prema tome, zahtjev za prethodnu odluku je dopušten.

O prethodnom pitanju

36 Svojim pitanjem sud koji je uputio zahtjev u biti želi znati je li sporna uredba, u dijelu u kojem se njome uvodi konačna antidampinška pristojba i konačno naplaćuje privremena pristojba uvedena na uvoz određenih bešavnih cijevi podrijetlom iz NR Kine, valjana s obzirom na članak 9. stavak 4. u vezi s člankom 3. stavkom 9. osnovne uredbe.

37 Najprije, valja podsjetiti na to da u skladu s ustaljenom sudskom praksom Suda, u području zajedničke trgovinske politike i osobito u području mjera za zaštitu trgovine, institucije Unije raspolažu širokom diskrecijskom ovlašću zbog složenosti gospodarskih, političkih i pravnih pitanja koja moraju razmatrati (presuda od 19. rujna 2019., Trace Sport, C-251/18, EU:C:2019:766, t. 47. i navedena sudska praksa).

38 Sudski nadzor provođenja te ovlasti, u okviru postupka na temelju članka 263. UFEU-a, kao i onog povodom zahtjeva za ocjenu valjanosti na temelju članka 267. UFEU-a, treba biti ograničen na provjeru poštovanja postupovnih pravila, materijalnu točnost činjenica koje su uzete u obzir prilikom pobijanog izbora, nepostojanje očite pogreške prilikom ocjene tih činjenica odnosno nepostojanje zlouporabe ovlasti (presuda od 4. veljače 2016., C & J Clark International i Puma, C-659/13 i C-34/14, EU:C:2016:74, t. 162. i navedena sudska praksa).

39 Osim toga, na temelju članka 9. stavka 4. osnovne uredbe, u vezi s njezinim člankom 3. stavkom 1., kada činjenice, kako su konačno utvrđene, dokazuju postojanje dampinga i znatnu štetu industriji Unije odnosno prijetnju nastanka takve štete, Vijeće uvodi konačnu antidampinšku pristojbu. U skladu s člankom 3. stavkom 9. prvim i drugim podstavkom navedene uredbe, kako bi se utvrdilo postojanje prijetnje znatne štete industriji Unije, valja ispitati, među ostalim, četiri čimbenika koja su izričito navedena u toj odredbi, a ne temeljiti utvrđenje na običnom navodu, pretpostavci ili dalekoj mogućnosti.

40 Usto, Sud je već pojasnio da postojanje prijetnje štete, kao i postojanje štete, treba utvrditi na dan donošenja antidampinške mjere s obzirom na stanje industrije Unije na taj dan. Naime, institucije Unije će samo s obzirom na to stanje moći utvrditi hoće li neminovan rast budućeg dampinškog uvoza prouzročiti znatnu štetu toj industriji u slučaju da se ne donese nikakva mjera za zaštitu trgovine (vidjeti u tom smislu presudu od 7. travnja 2016., ArcelorMittal Tubular Products Ostrava i dr./Hubei Xinyegang Steel, C-186/14 P i C-193/14 P, EU:C:2016:209, t. 31. i 71.).

41 Međutim, institucije Unije su u određenim okolnostima ovlaštene uzeti u obzir podatke za razdoblje nakon razdoblja ispitnog postupka. Takvo je ovlaštenje još više opravdano u ispitnim postupcima čiji predmet nije utvrđivanje postojanja štete, nego utvrđivanje postojanja prijetnje štete što, po svojoj prirodi, podrazumijeva prospektivnu analizu. Tim se podacima stoga može koristiti kako bi se potvrdila ili osporila predviđanja iz Komisijine uredbe kojom se uvodi privremena antidampinška pristojba te, u prvom slučaju, omogućilo uvođenje konačne antidampinške pristojbe. Međutim, korištenje podataka za razdoblje nakon razdoblja ispitnog postupka od strane institucija Unije ne može biti izvan nadzora suda Unije (vidjeti u tom smislu presudu od 7. travnja 2016., ArcelorMittal Tubular Products Ostrava i dr./Hubei Xinyegang Steel, C-186/14 P i C-193/14 P, EU:C:2016:209, t. 71. do 73.).

42 Naposljetku, zaključak Vijeća u pogledu stanja industrije Unije, utvrđen u okviru analize znatne štete industriji Unije, u smislu članka 3. stavka 5. osnovne uredbe, u načelu je i dalje relevantan u okviru analize prijetnje znatne štete toj industriji, u smislu članka 3. stavka 9. te uredbe (vidjeti u tom smislu presudu od 7. travnja 2016., ArcelorMittal Tubular Products Ostrava i dr./Hubei Xinyegang Steel, C-186/14 P i C-193/14 P, EU:C:2016:209, t. 31.).

43 S obzirom na prethodna razmatranja, valjanost sporne uredbe valja ocijeniti s obzirom na članak 9. stavak 4. u vezi s člankom 3. stavkom 9. osnovne uredbe.

44 U ovom slučaju Vijeće je u uvodnim izjavama 47. do 49. sporne uredbe potvrdilo ocjenu Komisije iz uvodnih izjava 88. i 89. privremene uredbe, prema kojoj industrija Unije tijekom razdoblja ispitnog postupka nije pretrpjela znatnu štetu, iako je ta industrija na kraju tog razdoblja bila u ranjivom stanju. Međutim, s obzirom na, osobito, ispitivanje činjenica koje su nastale nakon navedenog razdoblja, Vijeće je u uvodnim izjavama 76. do 81. sporne uredbe ocijenilo da je na taj dan postojala prijetnja znatne štete industriji Unije, kao što je to Komisija istaknula u uvodnoj izjavi 126. privremene uredbe.

Postojanje ranjivog stanja industrije Unije na kraju razdoblja ispitnog postupka

45 Kako bi zaključila, u uvodnoj izjavi 89. privremene uredbe, da je industrija Unije na kraju razdoblja ispitnog postupka bila u ranjivom stanju, Komisija je u uvodnim izjavama 66. do 87. te uredbe, u skladu s člankom 3. stavkom 5. osnovne uredbe, ocijenila relevantne ekonomske čimbenike i pokazatelje koji utječu na stanje te industrije, kao što su proizvodnja, kapaciteti i stopa njihove iskorištenosti, zalihe, obujam prodaje, tržišni udjeli, rast, zaposlenost, produktivnost, plaće, čimbenici koji utječu na cijene, profitabilnost i povrat od ulaganja, novčani tok i sposobnost prikupljanja kapitala, ulaganjâ te, naposljetku, veličina dampinške marže i oporavak industrije Unije nakon dampinških praksi u prošlosti.

46 Konkretno, kad je riječ o potonjem čimbeniku, Komisija je u uvodnoj izjavi 87. privremene uredbe naglasila da, iako su antidampinške mjere bile uvedene tijekom 2006. kako bi se nadoknadila šteta uzrokovana dampinškim uvozom iz više zemalja, industrija Unije ipak nije mogla u potpunosti iskoristiti izniman rast tržišta tijekom analiziranog razdoblja, s obzirom na to da su tržišni udjeli nekadašnjeg uvoza, u vezi s kojim su bile uvedene mjere, bili zamijenjeni kineskim uvozom. Komisija je pojasnila da je to otežalo potpun oporavak industrije Unije kao i njezina ulaganja i razvoj proizvodnih kapaciteta kako bi se odgovorilo na rast tržišta.

47 Vijeće je pak u uvodnim izjavama 47. do 49. sporne uredbe potvrdilo Komisijinu ocjenu o ranjivom stanju industrije Unije na kraju razdoblja ispitnog postupka. U tu je svrhu osobito istaknulo da, iako industrija Unije nije pretrpjela znatnu štetu u razdoblju ispitnog postupka, ona je zbog znatnog udjela dampinškog uvoza na tržište Unije unatoč svemu bila izložena štetnim učincima tog uvoza, te da se njezin tržišni udio tijekom razmatranog razdoblja smanjio za pet postotnih bodova.

48 Međutim, valja istaknuti da ocjena Vijeća prema kojoj, u biti, industrija Unije nije bila u potpunosti oporavljena od dampinških praksi prije 2006,. nije potkrijepljena nikakvim konkretnim dokazom te se ona u svakom slučaju ne može izvesti iz pokazatelja i gospodarskih čimbenika navedenih u točki 45. ove presude, s obzirom na to da oni, upravo suprotno, u cjelini ukazuju na pozitivan razvoj stanja industrije Unije tijekom razmatranog razdoblja.

49 Kao prvo, okolnost da se tržišni udio industrije Unije smanjio za pet postotnih bodova tijekom razmatranog razdoblja ne bi trebalo promatrati izdvojeno. Naime, također valja uzeti u obzir činjenicu, s jedne strane, da je taj tržišni udio ostao znatan tijekom razdoblja ispitnog postupka, odnosno 63,6 % (uvodna izjava 75. privremene uredbe) i, s druge strane, da je navedena industrija u tom razdoblju zabilježila porast obujma prodaje i cijena (uvodne izjave 73. i 80. privremene uredbe).

50 Kao drugo, ocjena Vijeća u pogledu utjecaja uvoza podrijetlom iz NR Kine na ulaganja industrije Unije i njezinu sposobnost za razvoj proizvodnih kapaciteta u izravnoj je proturječnosti s činjenicom da su se ulaganja te industrije tijekom razmatranog razdoblja povećala za oko 185 % (uvodna izjava 85. privremene uredbe).

51 Kao treće, iako je Komisija navela da bi, u slučaju preokreta gospodarskog trenda, industrija Unije bila bespomoćna pred potencijalno štetnim učincima dampinškog uvoza (uvodna izjava 89. privremene uredbe), takva okolnost, s obzirom na to da se na temelju nje, prema potrebi, može utvrditi samo ranjivo stanje u budućnosti, ne može dokazati da se ta industrija na kraju razdoblja ispitnog postupka nalazila u ranjivom stanju.

52 U tim je okolnostima Vijeće počinilo očitu pogrešku u ocjeni kada je potvrdilo Komisijin zaključak da se industrija Unije na kraju razdoblja ispitnog postupka nalazila u ranjivom stanju, jer takav zaključak u ovom slučaju nije potkrijepljen relevantnim podacima.

Postojanje prijetnje znatne štete na kraju razdoblja ispitnog postupka

53 Kako bi zaključilo da je na kraju razdoblja ispitnog postupka postojala prijetnja znatne štete industriji Unije, Vijeće je u uvodnim izjavama 66. do 74. sporne uredbe, koristeći se u biti četirima čimbenicima iz članka 3. stavka 9. drugog podstavka osnovne uredbe, ispitalo razvoj obujma dampinškog uvoza, dostupnost slobodnih kapaciteta izvoznikâ, cijene uvoza iz NR Kine i razinu zaliha.

54 Kad je riječ, kao prvo, o razvoju obujma dampinškog uvoza, valja podsjetiti na to da se čimbenik iz članka 3. stavka 9. drugog podstavka točke (a) osnovne uredbe odnosi na postojanje „značajne stope rasta dampinškog uvoza na tržište [Unije] koja ukazuje na vjerojatnost značajnog rasta uvoza”.

55 Komisijine ocjene iz uvodnih izjava 115. i 116. privremene uredbe prema kojima opće stanje tržišta Unije ne bi imalo „značajan” učinak na „razvoj obujma” uvoza podrijetlom iz NR Kine i prema kojima je bilo vjerojatno da će se pritisak tih uvoza na tržište Unije „značajno” povećati, koje je Vijeće potvrdilo u uvodnim izjavama 66. do 68. sporne uredbe, opovrgnute su podacima za razdoblje nakon razdoblja ispitnog postupka, koje je i Vijeće u toj uredbi uzelo u obzir.

56 Konkretnije, Vijeće je u uvodnoj izjavi 52. sporne uredbe istaknulo da se uvoz iz NR Kine „značajno smanjio” u apsolutnom obujmu, s obzirom na to da je, kao što to proizlazi iz tablice u toj uvodnoj izjavi, pao s 542 840 tona u razdoblju ispitnog postupka na 306 866 tona u razdoblju nakon ispitnog postupka.

57 Točno je da je Vijeće u uvodnoj izjavi 68. sporne uredbe istaknulo da je, „[k]ao što je navedeno i gore u uvodnoj izjavi 52., neovisno o njegovom [smanjenju] u apsolutnom obujmu, kineski […] uvoz dotičnog proizvoda blago povećao svoj tržišni udio tijekom razdoblja nakon [razdoblja ispitnog postupka]”. Međutim, to „blago poveća[nje]”, koje je odgovaralo samo 0,7 % tržišnih udjela tog uvoza, ne omogućuje, samo po sebi, izvođenje zaključka o postojanju značajne stope rasta dampinškog uvoza na tržište Unije koja ukazuje na vjerojatnost značajnog rasta uvoza. Uostalom, kao što je to Vijeće navelo u uvodnoj izjavi 53. sporne uredbe, tržišni udio industrije Unije smanjio se za samo 0,1 % između razdoblja ispitnog postupka i razdoblja nakon razdoblja ispitnog postupka, s 63,6 % u prvom razdoblju na 63,5 % u drugom.

58 U tom kontekstu, s obzirom na sudsku praksu Suda navedenu u točki 41. ove presude, valja naglasiti važnost podataka za razdoblje nakon ispitnog postupka u okviru prospektivne analize postojanja prijetnje štete, s obzirom na to da se ti podaci mogu upotrijebiti kako bi se potvrdila ili opovrgnula predviđanja iz privremene uredbe.

59 Međutim, u ovom slučaju, navedeni podaci, iz točaka 56. i 57. ove presude, ne potvrđuju postojanje značajne stope rasta dampinškog uvoza na tržište Unije koja bi ukazivala na vjerojatnost značajnog rasta uvoza, u smislu članka 3. stavka 9. drugog podstavka točke (a) osnovne uredbe.

60 Kad je riječ, kao drugo, o raspoloživosti slobodnog kapaciteta izvoznikâ, valja podsjetiti na to da se čimbenik iz članka 3. stavka 9. drugog podstavka točke (b) osnovne uredbe odnosi na „dostatno slobodno raspoloživ[e] kapacitet[e] izvoznika odnosno neminovan i značajan rast kapaciteta koji ukazuje na vjerojatnost znatnog rasta dampinškog izvoza u [Uniju], vodeći pritom računa o raspoloživosti drugih izvoznih tržišta koja mogu prihvatiti dodatne izvoze". [neslužbeni prijevod]

61 U ovom je slučaju Komisija u uvodnoj izjavi 118. privremene uredbe navela da su „u razmatranom razdoblju kineski izvoznici znatno povećali svoju aktivnost izvoza, što [se odrazilo] u vrlo značajnom povećanju njihovog izvoza u apsolutnom iznosu". U uvodnoj izjavi 119. te uredbe Komisija je utvrdila, s jedne strane, da se „postotak kineskog izvoza u [Uniju] (kao postotak ukupnog izvoza [NR Kine]) [bio] znatno povećao tijekom razmatranog razdoblja", što potvrđuje „da je tijekom razmatranog razdoblja već [bilo] došlo do znatnog preusmjeravanja izvoznih aktivnosti i da je [Unija bila] dobila na važnosti u globalnoj strategiji kineskih izvoznika" te, s druge strane, da su „[o]stala glavna tržišta [bila] Sjedinjene Države s 36 % (u odnosu na 31 % u 2007.), Alžir (6 %, u odnosu na 2 % u 2006.) i Južna Koreja (6 %, u odnosu na 3 % u 2005.)". [neslužbeni prijevod]

62 Komisija je na temelju toga zaključila da se moglo očekivati „da će se velik dio novostvorenog viška kapaciteta usmjeriti prema europskom tržištu" i „znatno smanjenje nekih od tih tržišta u kratkom roku, osobito tržišta Sjedinjenih Država", tako da bi se „obujam proizvodnje oslobođen s tih tržišta lako mogao preusmjeriti na [Uniju]". [neslužbeni prijevod] Te je zaključke Vijeće potvrdilo u uvodnim izjavama 69. do 71. sporne uredbe.

63 Međutim, u tom pogledu valja istaknuti da je analiza provedena u spornoj uredbi u pogledu vjerojatnosti preusmjeravanja izvoza iz NR Kine na tržište Unije manjkava u dvama pogledima. S jedne strane, u toj analizi nisu uzeti u obzir elementi koji su pak bili relevantni za objašnjenje porasta uvoza iz NR Kine u Uniju. Konkretno, u spornoj se uredbi nije navela okolnost, navedena u uvodnoj izjavi 130. privremene uredbe, da je postojala „jasna vremenska podudarnost između brzog povećanja tržišnog udjela kineskih proizvoda i odgovarajućeg znatnog smanjenja tržišnih udjela uvoza iz Rusije i Ukrajine, koji su bili njihovi najveći konkurenti kad je riječ o cijenama", iako je ta okolnost bila bitna za objašnjenje, barem djelomično, povećanja postotka kineskog izvoza prema Uniji u razmatranom razdoblju. [neslužbeni prijevod] S druge strane, u spornoj uredbi nije uzeta u obzir sposobnost ostalih izvoznih tržišta za prihvat dodatnih izvoza. Međutim, kao što to proizlazi iz podataka navedenih u točki 61. ove presude, izvoz na ta tržišta povećao se tijekom istog razdoblja.

64 U tim se okolnostima na temelju činjenica ovog slučaja ne može zaključiti da je čimbenik iz članka 3. stavka 9. drugog podstavka točke (b) osnovne uredbe bio ispunjen.

65 Kad je riječ, kao treće, o cijenama uvoza iz NR Kine, valja podsjetiti na to da se čimbenik iz članka 3. stavka 9. drugog podstavka točke (c) osnovne uredbe odnosi na to „ulazi li uvoz po cijenama koje bi u znatnoj mjeri snizile cijene ili spriječile rast cijena do kojega bi inače došlo, te bi vjerojatno povećale potražnju za daljnjim uvozom".

66 U ovom slučaju, Komisija je utvrdila u uvodnim izjavama 120. i 121. privremene uredbe da su , s jedne strane, tijekom razmatranog razdoblja cijene uvoza iz NR Kine bile znatno niže od cijena ne samo industrije Unije nego i trećih zemalja te, s druge strane, da nije bilo nikakva razloga za pretpostaviti da će, u gospodarskom okruženju koje obilježava znatno smanjenje potražnje, postojati tendencija rasta niskih cijena. U uvodnoj izjavi 122. te uredbe Komisija je naglasila da su se cijene uvoza iz NR Kine neznatno povećale nakon razdoblja ispitnog postupka, što je prije svega odražavalo svjetsko povećanje cijena određenih važnih sirovina. U uvodnoj izjavi 123. navedene uredbe Komisija je zaključila da su „vrlo niske cijene" dampinškog uvoza imale dvostruki negativan učinak, odnosno, s jedne strane, vjerojatno preusmjeravanje na dampinški uvoz i, s druge strane, „snižavajući učinak" i na obujam i na cijene koje nude proizvođači Unije i drugi izvori.

67 Vijeće je u spornoj uredbi utvrdilo da su se nakon razdoblja ispitnog postupka cijene uvoza iz raznih izvora, a osobito iz NR Kine, znatno povećale, isto kao i cijene industrije Unije. Potvrdilo je Komisijine zaključke iz prethodne točke, navodeći u uvodnoj izjavi 73. te uredbe da je analiza cjenikâ industrije Unije i cijena usporedivih proizvoda koji su se uvozili iz NR Kine, provedena nakon razdoblja ispitnog postupka, pokazala da je postojala „usporednost u kretanju cijena".

68 Međutim, takva „usporednost" u kretanju cijena nije potkrijepljena ekonomskim podacima za razdoblje nakon razdoblja ispitnog postupka, kako su navedeni u samoj spornoj uredbi. Naime, iz uvodnih izjava 52. i 53. te uredbe proizlazi da se, s jedne strane, razlika između prodajne cijene industrije Unije i prodajne cijene uvoza iz NR Kine smanjila za otprilike 10 % između razdoblja ispitnog postupka i razdoblja nakon ispitnog postupka, s oko 40 % u prvom razdoblju (476 eura po toni) na oko 30 % u drugom (448 eura po toni). S druge strane, dok su se tijekom razdoblja nakon razdoblja ispitnog postupka cijene industrije Unije povećale za 18,7 %, cijene kineskog uvoza povećale su se za više od 35 %.

69 U svakom slučaju, čak i pod pretpostavkom da se takva usporednost u kretanju cijena mogla utvrditi i da se povećanje cijena predmetnog proizvoda za razdoblje nakon razdoblja ispitnog postupka moglo objasniti povećanjem cijena sirovina, tim se okolnostima ne mogu potkrijepiti Komisijini zaključci iz uvodne izjave 123. privremene uredbe, koje je Vijeće potvrdilo u uvodnoj izjavi 73. sporne uredbe, u pogledu postojanja negativnog učinka „vrlo niskih" cijena uvoza iz NR Kine na cijene i obujam industrije Unije.

70 Naime, kad je riječ, s jedne strane, o učinku na cijene industrije Unije, čimbenik iz članka 3. stavka 9. drugog podstavka točke (c) osnovne uredbe jest ulaz uvoza po cijenama koje bi „u znatnoj mjeri mogle sniziti]" cijene u Uniji ili „u znatnoj mjeri [mogle spriječiti] rast cijena". Međutim, takav zaključak nije potkrijepljen podacima za razdoblje nakon ispitnog postupka, kako su navedeni u točkama 56. i 57. ove presude. S druge strane, kad je riječ o snižavajućem učinku „vrlo niskih" cijena na obujam industrije Unije, valja podsjetiti na to da se tržišni udio te industrije tijekom razdoblja nakon razdoblja ispitnog postupka smanjio za samo 0,1 %, kao što to proizlazi iz uvodne izjave 53. sporne uredbe.

71 Stoga, iz činjenica slučaja ne proizlazi da se čimbenik predviđen u članku 3. stavku 9. drugom podstavku točki (c) osnovne uredbe može smatrati ispunjenim.

72 Kad je riječ, kao četvrto i posljednje, o razini zaliha proizvoda nad kojim se provodi ispitni postupak, koja je izričito predviđena u članku 3. stavku 9. drugom podstavku točki (d) osnovne uredbe, kao jedan od relevantnih čimbenika za utvrđivanje postojanja prijetnje znatne štete industriji Unije, spornom uredbom je u uvodnoj izjavi 74. potvrđen Komisijin zaključak iz uvodne izjave 124. privremene uredbe prema kojem taj čimbenik nije bio „bitan" za analizu postojanja takve prijetnje, s obzirom na to da „zalihe obično čuvaju trgovci (skladištari), a ne proizvođači" i da se „nije moglo dokazati da bi djelatnosti skladištenja mogle dosegnuti razmjere koji bi bliskoj budućnosti mogli znatno utjecati na tržište".

73 Iz prethodnih razmatranja proizlazi da je Vijeće u spornoj uredbi pogrešno smatralo da je, s obzirom na čimbenike iz članka 3. stavka 9. drugog podstavka osnovne uredbe, postojala prijetnja znatne štete industriji Unije, tako da je Vijeće povrijedilo i članak 3. stavak 9. prvi podstavak te uredbe, prema kojem se, s jedne strane, utvrđivanje takve prijetnje mora temeljiti na činjenicama, a ne na običnom navodu, pretpostavci ili dalekoj mogućnosti te prema kojem, s druge strane, promjena okolnosti koja bi mogla dovesti do situacije u kojoj bi damping prouzročio štetu mora biti jasno predviđena i neminovna.

74 Taj zaključak ne može se dovesti u pitanje nijednim argumentom koji su Komisija i Vijeće iznijeli u svojim očitovanjima podnesenima na temelju članka 23. drugog stavka Statuta Suda Europske unije.

75 Komisija tvrdi, kao prvo, da se na temelju tumačenja članka 3. stavka 9. osnovne uredbe u skladu sa Sporazumom Svjetske trgovinske organizacije o antidampingu može zaključiti da zakonodavac Unije tijelu nadležnom za antidampinški ispitni postupak ostavlja slobodu da svoj zaključak o postojanju prijetnje znatne štete industriji Unije temelji na jednom ili više čimbenika iz te odredbe, pod jedinim uvjetom da se takav zaključak temelji na „činjenicama, a ne na običnom navodu, pretpostavci ili dalekoj mogućnosti". Komisija dodaje da postojanje prijetnje štete valja ispitati s obzirom na sve relevantne okolnosti, a ne samo četiri čimbenika iz članka 3. stavka 9. osnovne uredbe. Konkretno, primjećuje da, iako je točno da čimbenik koji se odnosi na smanjenje potražnje na tržištu Unije, kako je ispitan u uvodnim izjavama 91. do 111. i 126. privremene uredbe, nije izričito naveden u toj odredbi, on je i dalje relevantan za utvrđivanje postojanja prijetnje znatne štete industriji Unije.

76 U tom pogledu valja utvrditi da Komisija tom argumentacijom zapravo želi dovesti u pitanje ocjene Općeg suda iz presude od 29. siječnja 2014., Hubei Xinyegang Steel/Vijeće (T-528/09, EU:T:2014:35), iako je ta presuda, potvrđena presudom Suda od 7. travnja 2016., ArcelorMittal Tubular Products Ostrava i dr./Hubei Xinyegang Steel (C-186/14 P i C-193/14 P, EU:C:2016:209) postala pravomoćna te iako ju je Komisija mogla pobijati u žalbenom postupku, što nije učinila. Ta institucija stoga ne može upotrijebiti očitovanja dana u okviru prethodnog postupka u vezi s ocjenom valjanosti kako bi neizravno osporila tu presudu Općeg suda. Slijedom toga, te Komisijine argumente nije potrebno meritorno ispitati.

77 Kao drugo, Vijeće i Komisija tvrde da se Provedbenom uredbom 2015/2272 i Provedbenom odlukom 2018/928 utvrđuje, s jedne strane, postojanje prijetnje znatne štete industriji Unije te, s druge strane, da bi se takva prijetnja ostvarila ako bi se nevaljanost sporne uredbe proglasila *erga omnes*.

78 U tom pogledu, s jedne strane, valja podsjetiti na to da ocjena valjanosti akta, koju Sud treba provesti u okviru zahtjeva za prethodnu odluku, u pravilu treba biti utemeljena na situaciji koja postoji u trenutku donošenja tog akta (presuda od 9. srpnja 2020., Donex Shipping and Forwarding, C-104/19, EU:C:2020:539, t. 43. i navedena sudska praksa).

79 S druge strane, kao što je Sud na to podsjetio u svojoj presudi od 7. travnja 2016., ArcelorMittal Tubular Products Ostrava i dr./Hubei Xinyegang Steel (C-186/14 P i C-193/14 P, EU:C:2016:209, t. 71.), postojanje prijetnje znatne štete industriji Unije mora se utvrditi na dan donošenja antidampinške mjere, pri čemu je taj dan u ovom slučaju dan donošenja sporne uredbe.

80 Iz toga slijedi da donošenje kako Provedbene uredbe 2015/2272 tako i Provedbene odluke 2018/928, koje je uslijedilo nakon donošenja sporne uredbe, ne može utjecati na njezinu valjanost.

81 Osim toga, ni iz te provedbene uredbe ni iz te provedbene odluke ne može se zaključiti da je na dan donošenja sporne uredbe postojala prijetnja znatne štete industriji Unije.

82 Slijedom toga, budući da je, kao što to proizlazi iz točaka 45. do 73. ove presude, donošenjem sporne uredbe Vijeće povrijedilo članak 3. stavak 9. u vezi s člankom 9. stavkom 4. osnovne uredbe, valja utvrditi da je sporna uredba nevaljana.

Troškovi

83 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenog, Sud (četvrto vijeće) odlučuje:

Uredba Vijeća (EZ) br. 926/2009 od 24. rujna 2009. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe uvedene na uvoz određenih bešavnih cijevi od željeza ili čelika podrijetlom iz Narodne Republike Kine je nevaljana.

Potpisi